

۲۰۱۶/۰۲/۲۷

میر عنایت الله آشفته

انگار که زمان به عقب بر می گردد:

چرا بازیگران جهانی می خواهند حق تعیین سرنوشت ملت افغانستان را به بازی تکرار پاکستان؛ واگذار نمایند؟

وطن داران دردمند و تشنه به صلح: شما با دقت و حوصله مندی توام با اضطراب و دلواپسی، بیم و امید؛ بازی سرمگسک را زیر نام مذاکرات چهارجانبه امریکا، چین، پاکستان و افغانستان در چهار دور؛ تعقیب نمودید. قبل از آغاز اجلاس تا انجامش، پخش گزارشات ضد و نقیض مراجع امریکا "طرف اصلی قضیه" با قطع و وصل ها اما معنی دار، افق معلوم یا مجهول خویش را روشن نموده و نتایج اش را از طریق رسانه های داخلی و خارجی، بخش نمودند.

چند نکته مهم و مرتبط به صلح که جزء کره خاکی میباشیم، با تأثیرات متقابل منطقه و جهان را اینجا برجسته میسازم.

۱ - در پایان سال ۲۰۱۵ میلادی لاورنس ویلکرسون افسران بازنشسته امریکا در برنامه تلویزیونی خانم ابی مارتین تحت نام « پرونده امپراتورها» در امریکا سخن جالبی بر زبان آورد که رسانه های افغانستان متوجه آن نشدند. ویلکرسون اظهار داشت که افغانستان یک جایزه ژئواستراتژیک و اقتصادی است و غرب به هیچ وجه، حاضر به ترک افغانستان نخواهد شد. وی معتقد است که امریکا متناسب به نیاز های اساسی و بسیار مهم استراتژیک، کماکان در افغانستان درگیر خواهد ماند.

۲ - ادامه جنگ افغانستان تا پنجاه سال دیگر دوام خواهد داشت. افسر لاورنس ویلکرسون می گوید که نگاهی به نقشه، اهمیت جغرافیایی افغانستان به مثابه منطقه بی بین ایران، چین، پاکستان و جمهوری های آسیای میانه آشکار می کند، که حضور نظامی امریکا در افغانستان بر زمینه واقعیت های منطقه به خصوص در رابطه با چین، ایران و روسیه استوار است. درست مانند دوره بازی بزرگ در قرون پیشین، افغانستان و آسیای میانه، در سالیان آینده میدان رقابت بین قدرت های بزرگ خواهند بود.

۳ - رئیس عمومی ادارات استخباراتی ایالات متحده امریکا آقای جیمز کلپر هنگام ارائه گزارش تهدیدات جهانی به قانون گذاران امریکایی، بار دیگر تصریح کرد که دولت افغانستان در سال ۲۰۱۶ با سقوط سیاسی روبرو بوده و با معضلات امنیتی و اقتصادی دست و پنجه نرم می کند. همچنان از کوریای شمالی، ایران، چین، و روسیه به مثابه کشورهای یاد کرد که واشنگتن از فعالیت های آنان نگرانی امنیتی دارد. آقای کلپر می افزاید:

ایالات متحده پس از حملات دهشت افگنی ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ عملیات گسترده را در بیرون از سرحدات خود بر ضد شبکه های دهشت افگنی راه اندازی کرده است.

اما با صرف صدها میلیارد دلار، تهدیدات دهشت افگنی علیه ایالات متحده به جای اینکه فروکش کرده باشد، در مقایسه با گذشته فزونی کسب کرده است.

۴ - قوماندان ناتو در کابل اظهار نمود که: نیرو های دولت باید از حالت دفاعی به حالت تعرضی گذار نمایند. بناءً بی موجب نیست که معاون اول رئیس جمهور با اشتراک قواء ۱۰ هزار نفری و تخصیص، برای فتح چند قریه و ولسوالی در مناطق به اصطلاح متعلق به "ساحه خود"؟! جوزجان بار دیگر شمشیر از نیام بر کشد.

۵ - زورمندان و غاصبین قدرت متکی به بیگانه در دولت به هیچ وجه تمایل به صلح و تقسیم قدرت ندارند.

۶ - دفتر طالبان در قطر اظهار بی اطلاعی از چگونگی مذاکرات دارند.

۷ - اینکه در هفته اول برج مارچ پاکستان به نیابت از طالبان منشعب ساخته شده، کی ها را از گروه طالبان به میز مذاکره حاضر میسازد روشن نیست. طالبان تا حال در مورد شرکت یا عدم شرکت نمایندگانشان در مذاکرات هفته آینده ابراز نظر رسمی نکرده است. اما نعیم وردک، یکی از اعضای دفتر سیاسی طالبان در قطر، روز گذشته به بی بی سی گفت که: این گروه "از آنچه که در کابل اتفاق افتاده، بی خبر" است.

اما حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار که در کنار گروه طالبان و شبکه حقانی از اصلی ترین گروه های مسلح مخالف دولت افغانستان به حساب می آید از این دعوت استقبال کرده است. "غیرت بهیر، سخنگوی این گروه به بی بی سی گفت که آنها "همواره حامی و طرفدار مذاکرات صلح بوده اند.

۸ - نماینده خاص رئیس جمهور روسیه پوتین، چند هفته پس از آن که سهم گرفتن کشورش را در پروسه صلح "آغاز یافته از سوی امریکا" رد کرد، ۶ حوت ۱۳۹۴ از طالبان خواست که با حکومت مرکزی در افغانستان به مذاکرات مستقیم بپردازند. به نقل از آژانس خبری انترفاکس، ضمیر کابلوف به روز ۶ حوت گفت: «ما از طالبان میخواهیم در آغاز برج مارچ به مذاکرات اشتراک نمایند».

۹ - به قول از نیویارک تایمز، ضمیر کابلوف نماینده خاص روسیه برای افغانستان، در آغاز ماه فیبروری گفته بود که "روسیه از پیوستن به هر آنچه واشنگتن آغاز میکند، دیگر خسته شده است" و در هیچ مذاکره ای میان طالبان و افغانستان، تحت حمایت ایالات متحده، پاکستان، و چین، سهمی نخواهد گرفت.

ضمناً روسیه چندی قبل اذعان کرده بود که با مقامات طالبان تماس هایی برقرار ساخته، اما بعداً که وزارت خارجه افغانستان در این مورد خواستار وضاحت گردید، مسکو گفت: که این تماس ها محدود به با اهداف مبارزه علیه تندروان داعش در منطقه، مطابقت داشته است.

پس از سقوط رژیم طالبان، این نخستین باری بود که مقامات روس در رابطه با اوضاع افغانستان از برنامه های مشمول ایالات متحده حمایت نشان ندادند. قبل از آن، با وجود که روسیه و ایالات متحده در بسیاری از موارد بین المللی از اوکراین تا بحران سوریه اختلافاتی داشته و موضعگیری های متفاوت از همدیگر احراز کرده اند، اما وقتی سخن از مسایل افغانستان به میان آمده، منافع روی اهداف مشترک همکاری می کردند. از دسترس قرار دادن راه برای انتقال تدارکات به نیرو های ائتلاف در افغانستان، تا همکاری در امر مبارزه با قاچاق مواد مخدر، روسیه با ایالات متحده در افغانستان همسو بوده است. اما حذر کردن از اشتراک در پروسه صلح افغانستان و اظهار "خستگی"

روسیه از همچو برنامه ها، نمایانگر آن است که همکاری های واشنگتن و مسکو در افغانستان وارد یک مرحله تازه گردیده است.

۱۰ : - الکساندر مانتیتسکی، سفیر روسیه در افغانستان در مراسم تحویل دهی ۱۰۰۰۰۰ میل اسلحه گفت: که کشورش خواهان افغانستان آزاد و بی طرف است.

۱۱ : - آقای ویلکرسون میگوید: جنگ در افغانستان تغییر کرده، بیش ازین بحث برسر القاعده نیست و بحث طالبان هم زیاد مطرح نیست. (مسأله درباره چین و روسیه، در باره اقلیت عمدتاً مسلمان روسیه، در باره پاکستان، ایران، سوریه و عراق) میباشد؛ درباره این که آیا کردستان ظهور خواهد کرد یا نه؛ و در نهایت، به خاطر نفت، آب، و در مجموع، انرژی است. درحالی که بسیاری از کشور های غربی باورمند اند که جنگ در افغانستان عمدتاً نبرد علیه تروریسم است، افشاکری آقای ویلکرسون، دارای اهمیت میباشد. وی می افزاید:

واقعیت این است که مداخله در افغانستان در سال ۲۰۰۱ چندان چیزی در برابر تروریسم انجام نداد؛ اما در عرصه جنوپلتیک و گسترش اقتصاد کار های زیادی انجام گرفت. ویلکرسون مدعی شد که شواهد نشان دهنده آن است که **جنگ افغانستان حداقل ماه ها قبل از حوادث ۱۱/۹ برنامه ریزی شده بود.**

حال هموطن عزیز، عاقل، خرد مند، متعهد به خاک و ملت افغانستان محبوب، سرهم بندی اخبار منتشر شده از منابع معتبر امریکا و سایر رسانه های جهان بشمول کابل؛ وضع را از این قرار بیان میدارد. سیاسیون و ملتی که در ۱۱ فقره فوق، اگر حساسیت های منطقه ای و جهانی را درک نکرده باشند و انرژی را به شماره ۱۲ که به هیچ دلیلی تصادفی پس از یکنیم سال اعلان می گردد، خود را مصروف و در تقابل هم بیشتر قرار دهند؛ تقصیر از حاکمان جبار و ناعاقبت اندیش میباشد. آقای نورستانی چنین بموقع! میفرماید:

۱۲ : - اعلام نتایج انتخابات!؟ پس از باطل شمردن آرای تقلبی، در **انتخابات سال ۱۳۹۳** آقای غنی که بیش از ۳,۹ میلیون رای؛ ۵۵,۲۷ درصد آرا و آقای عبدالله بیشتر از ۳,۱ میلیون رای؛ ۴۴,۷۳ درصد آرا را بدست آورده است. از مجموع آرای باطل شده، ۳۳ درصد آن مربوط به آقای عبدالله و ۶۷ درصد دیگر آن مربوط به آقای غنی بوده است؛ به چه منظور دوباره این شرمساری را تازه نمودند؟

بهتر است از زبان استعاره و کنایه، طعن و تعرض علیه یک دیگر بگذریم، با درک اوضاع و احوال ناهنجار کشور، منطقه و جهان و مدنظر داشت ماهیت حضور غرب با نکات فوق، جنگ بین الافغانی بدون هدف، ولی بازیگران اصلی از جمله سوسیال امپریالیسم روسیه، بریتانیا، امریکا و چین که هر چهار قدرت عضو شورای امنیت ملل متحد با حق ویتو میباشد؛ جمع قدرت های غربی در چوکات ناتو؛ برای تقسیم مجدد کره خاکی و ساحه نفوذ خویش در افغانستان قلب آسیا به اصطلاح عام شاخ به شاخ شده اند. اما ملت اسیر افغانستان را به تفرقه تیم ع و غ یا به زور گویی شورای نظار، شورای کویته، جهادی و غیر جهادی، شیعه و سنی، افغان و افغانستانی یا دانشگاه و پوهنتون مصروف نموده اند.

چرا بازیگران جهانی می خواهند حق تعیین سرنوشت ملت افغانستان را به بازی تکراری پاکستان؛ واکزار نمایند؟ نیک میدانیم که امریکا و غرب جز راه بحری و خاک پاکستان دیگر امکان توفیق و بُرد سیاسی در منطقه ندارد. بناءً به خواست های گروهی، قومی، سمتی، زبانی و . . . خویش عقلانی کنار آمده، تقاضا های که امریکا یا غرب به پاکستان چه بگوید و چه بکند، طالبان را محوه سازد یا نه تقویت نماید و . . . به منافع غرب در تضاد قرار دارد.

آنچه تعلق به سیاسیون ناکام ما ارتباط می گیرد این است که به وابستگی های خود و رقبای تان توجه نموده با رقابت های کور خود بینای رقیب؛ کشور را عمداً به نفع و ضرر رقبای جهانی به تجزیه سوق ندهید. ملت واحد افغانستان از خود منافع ملی دارد و حفظ این منافع به نفع منطقه نیز میباشد. والله اعلم بالصواب.

در سیاست جز منافع ملی، دوست و دشمن دائمی نیست

پاینده و جاوید باد افغانستان محبوب

میر عنایت الله آشفته ۷ حوت ۱۳۹۴ ش

